

পাতনি

নাটক হৈছে মানুহৰ জীৱনৰ লগত অংগাংগীভাৱে জড়িত হৈ থকা এক বিশিষ্ট কলা। সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ লোকেই নাটকৰ পাঠক আৰু দৰ্শক। সেয়ে নাটক হ'ল এনে এটি মাধ্যম যাৰ যোগেদি জনসাধাৰণৰ লগত প্ৰত্যক্ষভাৱে যোগাযোগ ৰক্ষা কৰিব পাৰি। পৃথিৱীৰ মহান নাট্যকাৰসকলে সেই কাৰণে নাটকক গণ মাধ্যমৰ আহিলা কৰি লৈছিল। অসমতো পঞ্চদশ ষোড়শ শতিকাত মহাপুৰুষ শংকৰদেৱ-মাধৱদেৱে জনসাধাৰণৰ মাজত নাটক আৰু অভিনয়ৰ জৰিয়তে জনসচেতনতা আনিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছিল। শংকৰদেৱে গঢ়ি থৈ যোৱা অসমীয়া নাটকৰ ভেটিটো পাছলৈ পৰিবৰ্তনৰ যোগেদি বিভিন্ন স্তৰ অতিক্ৰম কৰি সাম্প্ৰতিক অৱস্থাত উপনীত হৈছে। সাম্প্ৰতিক নাটকৰ ধাৰাটোত অসমীয়া নাট্যকাৰসকলে পাশ্চাত্য নাটকৰ নতুন ধাৰাৰ লগত পৰিচিত হৈ নতুন নাট ৰচনাত মনোনিৱেশ কৰে। উনৈশ শতিকাৰ মাজভাগত নৰৱে দেশীয় হেনৰিক ইবচেনৰ আধুনিক বাস্তৱবাদী নাটকৰ ধাৰাটোৱে অসমীয়া নাটকক প্ৰভাৱান্বিত কৰে। ইবচেন আৰু তেওঁৰ অনুগামী পাশ্চাত্যৰ নাট্যকাৰসকলৰ বাস্তৱবাদী নাটকে অসমীয়া নাটকক অৰিহণা যোগোৱাৰ লগতে নাটকৰ শ্ৰীবৃদ্ধিও কৰিছে। এই দিশত গৱেষণা কৰিবৰ কাৰণে এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বাস্তৱবাদী নাট্যধাৰাটোক গ্ৰহণ কৰি তাক চালি-জাৰি চোৱাৰ যত্ন কৰা হৈছে।

গৱেষণাৰ কাম হাতত লওঁতে মোৰ মনলৈ এটা ভাব আহিছিল যে যিকোনো কাম এটা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ভবাটো যিমান সহজ কাৰ্যক্ষেত্ৰত সেইটো সিমান সহজসাধ্য নহয়। সেয়ে গৱেষণা বিষয়ত আগবাঢ়োতে বহুকেইজন বিদ্বান ব্যক্তি আৰু শুভাকাংক্ষীৰ সু-দিহা, পৰামৰ্শ পাই ধন্য হৈছিলো। সেইসকল ব্যক্তিৰ এজন হৈছে আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ ড° পৰাগ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য ছাৰ। তেখেতৰ তত্বাৱধানত গৱেষণা কৰিবলৈ আগবাঢ়ি লাভ কৰা সু-দিহা, পৰামৰ্শ আৰু সাহসে আমাৰ গৱেষণা কাৰ্য্যৰ সহায়ক

সমল আছিল। ছাৰৰ বহুমূলীয়া সময় আৰু ব্যস্ততাপূৰ্ণ কৰ্মসূচীৰ মাজতো আমাক গৱেষণাৰ কামত উৎসাহ আৰু প্ৰতিটো দিশত দিয়া পৰামৰ্শৰ বাবে তেখেতলৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো।

গৱেষণা গ্ৰন্থখনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়া প্ৰাসংগিক পুথিৰ ক্ষেত্ৰত গৌহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ পুথিভঁৰাল, জিলা পুথিভঁৰাল, অসম সাহিত্য সভাৰ পুথিভঁৰাল, কলকতাৰ জাতীয় পুথিভঁৰাল আদিৰ পৰা সমল সংগ্ৰহ কৰি উপকৃত হৈছিলো। এই সকলোবোৰ অনুষ্ঠানৰ কৰ্তৃপক্ষ আৰু কৰ্মচাৰীৰ শলাগ ল'লো। কিতাপখনৰ ছপা কামত সহযোগ কৰা বাবে শ্ৰীনৱজ্যোতি দেৱ চৌধুৰীলৈ শ্ৰদ্ধা নিবেদিলো আৰু হিৰুমাণি আৰু অনিমালৈও মোৰ হিয়াভৰা মৰম যাঁছিলো।

গুৱাহাটী

(জ্যোৎস্না ডেকা)

দিনাংক :